

121. *Uo.*, 3:266–267. o. Lásd továbbá *The New York Times*, 1972. március 11.

122. Közéjük tartozott Wilhelm Vrtoch SS-tiszt, aki magyar zsidókat kínzott meg a lichtenwörthi és a felixdorfi táborokban. Lásd a bécsi tartományi büntető törvényszék Vg12hVr 7552/45, illetve Hv204/47. sz. aktáját.

123. Wislicenynek a végleges megoldás programjára vonatkozó nyilatkozatát lásd *NCA*, 8:606–621. o. E nyilatkozatból az Eichmann-féle Sonderkommando magyarországi tevékenységére vonatkozó részleteket lásd *RLB*, 440. dok. Lásd még Wisliceny vallomását Veesenmayer tevékenységéről (NG-1823). Magyarországra vonatkozó nürnbergi tanúvallomását lásd *IMT*, 4:355–373. o.

124. Eichmann tevékenységének, üldözésének, elfogásának és perének minden vonatkozásáról hivatkozásokat lásd Randolph L. Braham: *The Eichmann Case: A Source Book*. World Federation of Hungarian Jews, New York, 1969.

125. *Criminals at Large, i. m.*, 71–116., 150–164. o. Winkelmann Bordesholmban, Nyugat-Németországban halt meg, 1977. szeptember 24-én. Nürnbergben eskü alatt tett vallomását lásd NO-4139. Becher eskü alatti vallomását a magyarországi zsidókérdésről lásd NG-2972; valamint *RLB*, 438. dok.

126. E tisztviselők jó néhányára, köztük Wilhelm Höttlre, Kurt Krumholzra, Erhard Olbrichra, Karl Werkmeisterre, Gerhardt Feinére, Horst Grellre, Kurt Brunhoffra és Otto Skorzenyre vonatkozó adatokat lásd *Criminals at Large, i. m.* Alfred Trenkerre, a budapesti biztonsági rendőrség korábbi vezetőjére vonatkozólag lásd *Menóra*, Toronto, 1969. június 28. Lásd továbbá *The Murderers Among Us. The Wiesenthal Memoirs*. Szerk.: Joseph Wechsberg. McGraw Hill, New York, 1967.

127. Lásd például Eva Haraszti-Taylor: „Why Was Admiral Horthy Not Considered a War Criminal?” *The New Hungarian Quarterly*, 113. (1989. tavasz), 133–143. o.